

ABSTRAKT

Hlavním cílem předložené práce je analýza systému profesního uznávání v EU jakožto nástroje k přístupu a výkonu povolání jako důležitého předpokladu pro realizaci jedné ze čtyř základních svobod EU – volného pohybu osob. Bez ohledu na přijetí směrnice o odborných kvalifikacích v roce 2005 má oblast uznávání odborných kvalifikací v EU již poměrně dlouhou historii. Z právního hlediska je tato právní úprava významná, protože zajišťuje funkčnost svobody volného pohybu osob, z hlediska praktického je naopak významná proto, že požadavky na odbornou kvalifikaci a s nimi související požadavky na jinou způsobilost často představují fakticky největší překážky a bariéry v rámci jednotného trhu EU.

Mobilita kvalifikovaných odborníků je v Evropské unii zatím na poměrně nízké úrovni. Do jisté míry by nedostatek odborníků mohli vyřešit lidé s odbornou kvalifikací získanou mimo EU, kteří v současné době čelí velkým problémům s uznáním své kvalifikace. Aby odborníci mohli plně těžit ze svobody pohybu, musí být jejich kvalifikace jednoduše uznaná v ostatních členských státech. Je tudíž nezbytné, aby směrnice o odborných kvalifikacích stanovila jasná a jednoduchá pravidla pro uznávání odborných kvalifikací. Odhaduje se, že samotný systém automatického uznávání na základě harmonizovaných požadavků na minimální odbornou přípravu platí pro 6,4 milionu občanů. Uznávání odborných kvalifikací je klíčem k tomu, aby se základní svobody vnitřního trhu staly pro občany EU skutečností!